

K O P G E K

Sam en het kasteel dat weer ging zingen

EEN PERSOONLIJK VOORLEESVERHAAL

Voorbeeldeditie met Sam

Aan de rand van een wolkenzacht koninkrijk staat een kasteel. Vandaag mag Sam naar het lentefeest. Op de uitnodiging danst een piepklein gouden nootje.

Sam heeft iets feestelijks aangetrokken. In een zak zit een mooi lint voor de feestboom. Maar bij het kasteel is het opvallend stil.

De poort zit dicht. Daarvoor staat prinses Noor met een taart op een wagentje. 'Normaal gaat de poort vanzelf open,' zegt ze.

Boven de poort hangen drie zilveren belletjes. Daaronder staat: 'Als het kasteel samen klinkt, begint het feest.' Noor trekt aan een touwtje. Niets.

‘Misschien slaapt het kasteel nog,’ fluistert Sam. Noor klopt zacht op de deur. Tok, tok, tok. Een luikje springt open. ‘Ik ben wakker!’ Roept de portier.

Door het kleine zijdeurtje mogen ze naar binnen. In de binnenplaats hangen slingers slap. De fontein staat droog. Zelfs de vlag wappert maar een heel klein beetje.

In de keuken staat bakker Bol. Hij tikt met zijn lepel tegen een kom. Ting! 'Ik wilde muziek maken,' zegt hij. 'Maar de tuinman vond het lawaai.'

De tuinman staat tussen de rozen. Hij heeft zijn fluit in een la gestopt. 'De danseres zei dat mijn lied veel te langzaam ging.'

In de feestzaal zit de danseres op een stoel. Haar schoenen staan keurig naast elkaar. ‘En de bakker vond mijn gestamp veel te hard.’

Sam kijkt naar Noor. Iedereen heeft iets voor het feest. Maar iedereen zit ergens anders. ‘Kunnen we eerst naar elkaar luisteren?’ Vraagt Sam.

Noor haalt de bakker, de tuinman en de danseres op. Ze gaan in een kring zitten. Ook de portier schuift aan, met zijn sleutelbos op schoot.

Eerst speelt de tuinman drie zachte tonen. Fie, fie, foe. Sam wiegt mee. Het klinkt als een bloem die langzaam wakker wordt.

Dan tikt de bakker op zijn kom. Ting, ting, ting. De danseres glimlacht. ‘Daar kunnen mijn voeten wel iets mee,’ zegt ze.

Ze trekt haar schoenen aan en doet een klein pasje. Tik, tak, tik. Deze keer luistert de bakker. Zijn lepel beweegt vanzelf mee.

De portier schudt zijn sleutelbos. Rinkel! Iedereen lacht. 'Ik kan alleen dit,' zegt hij. 'Precies goed,' vindt Sam. 'Jij klinkt als een feestdeur.'

Ze beginnen allemaal tegelijk. TING! FIE! TAK! RINKEL! Een duif vliegt verschrikt van de vensterbank. Oei. Dat was een heel groot geluid.

‘Nog eens,’ zegt Sam. ‘Maar kijk naar mijn handen.’
Handen laag betekent zacht. Handen hoog betekent
harder. Iedereen probeert het voorzichtig.

De fluit begint. De kom tikt erbij. De schoenen
maken kleine stapjes. En precies in het gaatje klinkt
de sleutelbos: rinkel!

Boven de poort beweegt het eerste belletje.
Tingeling. De fontein laat één druppel vallen. Plip.
Noor springt op. ‘Het werkt!’

Buiten wachten nog meer gasten. Sam ziet hen door
het luikje. ‘Zing maar mee!’ Roept Sam. ‘Het hoeft
geen moeilijk lied te zijn.’

Een klein kind begint: 'La, la, la.' Een opa bromt er zacht onder. Iemand klapt in de handen. De rest vindt vanzelf een plekje in het lied.

Het tweede belletje klinkt. Tingelingeling! Water springt uit de fontein en spat in een schitterende boog terug. Maar de grote poort blijft dicht.

Naast het wagentje zit een verlegen draakje. Het houdt beide pootjes voor zijn mond. ‘Ik zing niet,’ fluistert het. ‘Bij mij klinkt alles als boe.’

Sam gaat erbij zitten. ‘Wil je het alleen aan mij laten horen?’ Het draakje knikt. ‘Boe,’ zingt het zacht. Het klinkt warm en rond.

‘Dat is precies de lage toon die we missen,’ zegt Sam. Het draakje haalt adem. ‘Boeoeoe.’ De fontein trilt er een beetje van.

Het derde belletje rinkelt. De poort zwaait open. Zonlicht valt over de stenen. De wachtende gasten komen binnen, midden in het lied.

Sam bindt het meegebrachte lint aan de feestboom.
Iedereen hangt er iets bij. Al snel wuiven er linten,
strikjes en gekleurde lapjes door elkaar.

De bakker snijdt de taart. De tuinman zet bloemen
op tafel. De danseres leert het draakje een pasje.
Dat lukt beter zonder op zijn staart te staan.

Noor legt een lichte bloemenkroon op het hoofd van Sam. ‘Voor onze luisterkampioen,’ zegt ze. Sam maakt een buiging. De kroon zakt over één oor.

Het feest duurt tot de lucht perzikroze wordt. Soms speelt er iemand alleen. Soms doet iedereen mee. Niemand hoeft harder te klinken dan een ander.

Bij het afscheid geeft Noor een klein belletje aan Sam. ‘Voor als je nog eens een feest begint.’ Het draakje zwaait met zijn hele staart.

Thuis klinkt het belletje heel zacht. Tingeling. Sam neuriet het kasteellied. Er past nog best een stem bij. Misschien die van jou?

K O P G E K

Jij in je eigen verhaal

Een leesproef met 32 binnenpagina's en een voor- en achterkant.

Sam en de andere personen zijn voorbeelden. Namen en gezichten worden in de persoonlijke editie aangepast.

De beelden komen uit de illustratieoverzichten. Voor drukwerk zijn afzonderlijke illustraties op hogere resolutie en een productiecontrole nodig.